

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Qualiter standum sit ac dicendum in omni re desiderabili. Item: Oratio pro
beneplacito Dei perficiendo. XV

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

2. Nulla est ergo sanctitas, si manum tuam, Domine, subtrahas. Nulla prodest sapientia, si gubernare desistas. Nulla iuuat fortitudo, si conseruare desinas. Nulla secura castitas, si eam non protegas. Nulla propria prodest custodia, si non adsit tua sacra uigilantia. Nam relictī, mergimur & perimus; uisitati uerò erigimur & uiuimus. Instabiles quippe sumus, sed per te confirmamur: repescimus, sed à te accendimur.

3. O quàm humiliter & abiectè, mihi de meipso sentiendum est, quàm nihili pendendum, si quid boni uidear habere. O quàm profundè submittere me debeo, sub abyssalibus iudiciis tuis Domine: ubi nihil aliud me esse inuenio, quàm nihil & nihil. O pondus immensum, ô pelagus intransnatabile; ubi nihil de me reperio, quàm in toto nihil! Ubi est ergo latebra gloriæ? Ubi confidentia de uirtute concepta? Absorpta est omnis gloriatio uana, in profunditate iudiciorum tuorum super me.

*Ecclesi. 23. &
Isaïa 29.*

4. Quid est omnis caro in conspectu tuo? Nunquid gloriabitur lutum, contra formantem se? Quomodo potest erigi uaniloquio, cuius cor in ueritate subiectum est Deo? Non cum totus mundus eriget, quem ueritas sibi subiecit; nec omnium laudantium ore mouebitur, qui totam spem suam in Deo firmavit. Nam & ipsi, qui loquuntur, ecce omnes nihil: deficient enim cum sonitu uerborum; ueritas autem Domini manet in æternum.

Psal. 126.

CAPVT XV.

Qualiter standum sit ac dicendum in omni re desiderabili.

iacob. 3.

1. **F**lli, sic dicas in omni re: Domine, si tibi placitum fuerit, fiat hoc ita. Domine, si fuerit honor tuus, fiat hoc in nomine tuo. Domine, si mihi uideris expedire, & utile esse probaueris, tunc dona mihi hoc uti ad honorem tuum. Sed si mihi nociuum fore cognoueris, nec animæ meæ saluti prodesse, aufer à me tale desiderium. Non enim omne desiderium est à Spiritu S. etiam si homini uideatur rectum & bonum. Difficile est pro uero iudicare, utrum spiritus bonus an alienus te impellat ad desiderandum hoc uel illud, an etiam ex proprio mouearis spiritu. Multi in fine sunt decepti, qui primò bono spiritu uidebantur inducti.

2. Igitur semper cum timore Dei & cordis humilitate desiderandum est & petendum, quicquid desiderabile menti occurrit: maximeque cum propria resignatione, mihi totum committendum est, atque dicendum: Domine, tu scis qualiter melius est, fiat hoc uel illud, sicut uolueris. Da, quod uis, & quantum uis, & quando uis. Fac mecum, sicut scis, & sicut tibi magis placuerit, & maior honor tuus fuerit. Pone me ubi uis, & liberè age mecum in omnibus.

omnibus. In manu tua sum, gyra & reuerfa me per circuitum. En
feruus tuus ego, paratus ad omnia: quoniam non desidero mihi
viuere, sed tibi; vtinam dignè & perfectè.

Oratio pro beneplacito Dei perficiendo.

3. **C**oncede mihi (benignissime Iesu) gratiam tuam, vt mecum *Sap. 9.*
fit, & mecum laboret, mecumq; vsque in finem perseueret.
Da mihi hoc semper desiderare & velle, quod tibi magis acce-
ptum est, & charius placet. Tua voluntas, mea fit: & mea volun-
tas, tuam semper sequatur, & optimè ei concordet. Sit mihi vnum
velle & nolle tecum, nec aliud posse velle aut nolle, nisi quod tu
vis & nolis.

4. Da mihi omnibus mori, quæ in mundo sunt; & propter te
amare contemni, & nesciri in seculo. Da mihi super omnia desi-
derata in te requiescere, & cor meum in te pacificare. Tu vera
pax cordis, tu sola requies, extra te dura sunt omnia & inquieta.
In hac pace in idipsum, hoc est, in te vno summo æterno bono, *Psal. 68.*
dormiam & requiescam, Amen.

CAPVT XVI.

Quòd verum solatium in solo Deo est quarendum.

1. **Q**uicquid desiderare possum, vel cogitare ad solatium meum,
non hic expecto, sed in posterum. Quòd si omnia solatia *Matth. 16.*
mundi solus haberem, & omnibus delitiis frui possem, certum
est, quòd diu durare non possent. Vnde non poteris anima mea
plenè consolari, nec perfectè recreari, nisi in Deo consolatore *Psal. 76.*
pauperum, ac susceptore humilium. Expecta modicum anima
mea, expecta diuinum promissum, & habebis abundantiam om-
nium bonorum in celo. Si nimis inordinatè ista appetis presen-
tia, perdes æterna & cælestia. Sint temporalia in vsu, æterna in
desiderio. Non potes aliquo bono temporali fatiari, quia ad hæc
fruenda non es creata.

2. Etiam si omnia creata bona haberes, non posses esse felix &
beata: sed in Deo, qui cuncta creauit, tota beatitudo tua & felici-
tas consistit. Non qualis videtur & laudatur à stultis mundi ama-
toribus, sed qualem expectant boni Christi fideles, & prægustant *Sap. 2.*
interdum spirituales ac mundicordes, quorum conuersatio est
in cælis. Vanum est & breue omne humanum solatium. Beatum *Phil. 5.*
& verum solatium, quod intus à veritate percipitur. Deuotus
homo vbique secum fert consolatorem suum Iesum, & dicit ad
eum: Adesto mihi Domine Iesu, in omni loco & tempore. Hæc
mihi sit consolatio, libenter velle carere omni humano solatio.